

Daldaki Armut Çocuklar Gençler Ve de Çocuk Ve Genç Kalanlar İçin

— fuatturker · 02 Ağustos 2012

Biz küçük bir sahil şehrinde oturuyoruz. Ben henüz bebekken babam öğretmen olarak bu şehre gelmiş, sonra da buraya yerleşmişler.

Denize yakın bir mahallede bahçe içinde bir evimiz var. Annem babam ve iki kardeşimle birlikte yaşıyoruz.

Dedem misafir geldiğinde bahçemize meyve ağaçları dikmiş. Armut, elma, erik hatta bir de tesbih ağacımız var. O ağaçta kuru meyve gibi boncuklar büyür. Anneannem onları toplar, delerek ipe dizer ve tesbih yapar.

Baharda bütün meyveler çiçeklenir, sonra Allah o çiçekleri sulu, tatlı meyvelere dönüştürür ve biz onları afiyetle yeriz. Tabi Allah'a şükretmeyi unutmayız.

Armut ağacımız bu yıl çok az meyve verdi. Çok küçük bir ağaç ve üzerindeki armutları sokaktan geçen çocuklar koparmışlar. Kala kala bir tane armut kalmış.

Annem bunu görünce kardeşlerime ve bana tembih etti. "Sakın o kalan armutu koparmayın. İyice olgunlaştığında ben üçünüze bölüştüreceğim, hepiniz tadacaksınız" dedi.

O gece yattığımızda küçük kardeşim, "canım nasıl o armutu yemek istiyor biliyor musun, koparsam mı?" deyince ona annemin sözlerini hatırlattım. Birkaç gün daha beklememizi söyledim.

Sabah okula gitmek için hazırlandık. Ben ve kız kardeşim yakınımızdaki aynı okula gidiyorduk. Babam da okulun müdürü olduğu için onunla birlikte evden çıkıyor, hep birlikte konuşa konuşa okulun yolunu tutuyorduk.

Ayakkabılarımızı giymek için kapının önüne çıktık. Annem ve küçük kardeşim de bizi yolcu etmek için bahçedeydiler. Birden annemin ufak bir çığlık attığını duyduk. Annem hem gülüyor, hem de armut ağacını işaret ediyordu. Ne görelim, ağacın altında küçük bahçe taburesi, dalında da ısırıkla ısırıkla yenmiş ve sadece çöpü kalmış bir armut.

Ben hemen dönüp küçük kardeşime baktım. Belli ki bunu yapan oydu. Kardeşim mahcup mahcup anneme bakıp şöyle söyledi:

"Ama anne sen koparmayın demiştin, koparmadım ki!"

Dipnot: Bu hikayedeki kişiler hayal ürünü değil gerçeğin ta kendisidir:))

Risale Çocuk.com